

Čekanka

Jednoho dne jsem poznal, že musím jít
Na kraj světa tam a zase zpět
Možná na cestě naleznu i klid
Není nač čekat, nač otálet

Jen malej batoh a s ránem vyrazit
Ne že bych nevážil si bydla
Však kým jsem, musím objevit
Překonat mnohá osidla

Jsi moje čekanka, a já nemám klid
Když nemohu Tě v náruči sevřít
Ale vím...ale vím...
Takhle to má být...

Nebyl-li jsem Tě hoden, ať mužem Ti je jiný
Přeji Ti lásku, zdraví a štěstí
Co dělá muže mužem, to jsou činy
A o mých těžko donesou se Ti zvěsti

Přes hory, pouště, mokřady a pralesy
Cestou kolem rozbořených chrámů
Lapený mezi nebesy
A tvrdou zemí šeptající slova lámů

Jsi moje čekanka, a já nemám klid
Když nemohu Tě v náruči sevřít
Ale vím...ale vím...
Takhle to má být...

Dojít až na břeh oceánu
Postavit si prám
Nechat za zády zemi chánů
Plout k obzoru navzdory hlubinám

Vstoupit na poslední zem
Zaujmout v písku lotosový květ
Strávit tam noc, kdy zjistím, kým jsem
A vydat se zase domů zpět

A jednoho dne vstoupit zas na váš práh
A čekat, kdo otevře mi
Ta chvíle napětí, ta věčnost čekání
Nejvíc v náruči sevřít Tě chce se mi...
...Má láska